

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : Sędzia SR Krzysztof Dąbkiewicz

Protokolant: Sekretarz sądowy Justyna Wierzbicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód w Toruniu Doroty Wysińskiej-Tycińskiej

po rozpoznaniu dnia 22 stycznia i 24 lutego 2020 roku

sprawy:

P. W.

syna A. i E. z domu (...)

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 sierpnia 2017r. dokonał w L. przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 4.000,00 zł, otrzymanych przez niego w związku z pełnieniem funkcji Prezesa(...) jako zwrot wadium wpłaconego przez (...) w (...) w związku z zawarciem umowy najmu z dnia 8 maja 2016r., wbrew obciążającemu go obowiązкови przekazania otrzymanych pieniędzy do kasy Spółdzielni, czym działał na szkodę (...) w (...),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk

orzeka:

I. Oskarżonego **P. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. i za to – po zastosowaniu art. 37a k.k. na podstawie art. 284 § 2 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) w Ł. kwoty 4 000 (czterech tysięcy) złotych;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VIII K 638/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>P. W.</p>	<p>W dniu 11 sierpnia 2017r. dokonał w Ł. przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 4.000,00 zł, otrzymanych przez niego w związku z pełnieniem funkcji Prezesa (...), jako zwrot wadium wpłaconego przez (...) w Ł. w związku z zawarciem umowy najmu z dnia 8 maja 2016r., wbrew obciążającemu go obowiązкови przekazania otrzymanych pieniędzy do kasy Spółdzielni, czym działał na szkodę (...) w Ł.”.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. W. sprawował funkcję prezesa zarządu (...) w Ł. od dnia 16 sierpnia 2016 roku. Do jego obowiązków należało prowadzenie przedsiębiorstwa Spółdzielni, zarządzanie jej majątkiem, reprezentowanie Spółdzielni wobec osób trzecich.	umowa o pracę	4	
W dniu 8 maja 2017 roku zawarł w imieniu (...) w Ł. z (...) umowę najmu nieruchomości położonej w (...) przy ul. (...). Na podstawie ww. umowy ww. Spółdzielnia zobowiązana była do wpłaty wadium w wysokości 4 000 zł.	wyjaśnienia P. W.	44	
umowa najmu lokalu użytkowego	7-10		
W dniu 31 lipca 2017 roku pomiędzy P. W. reprezentującym (...) w Ł. a (...) zostało zawarte porozumienie, na mocy którego rozwiązano umowę najmu z dnia 8 maja 2017 roku, co zrodziło obowiązek zwrotu wadium wpłaconego przez prezesa (...). W dniu 11 sierpnia 2017 roku (...) zwróciła P. W. pieniądze w wysokości 4 000 zł. Tego samego dnia pomiędzy P. W. i (...) został zawarty aneks, na mocy	wyjaśnienia P. W.	44	

którego P. W. jako osoba fizyczna przejął prawa i obowiązki wynikającej z umowy najmu zawartej w dniu 8 maja 2017 roku. Wówczas P. W. wpłacił tytułem nowego wadium pieniądze zwrócone mu przez (...), które stanowiły własność (...) w Ł. jako swoje prywatne środki. Mężczyzna miał świadomość, iż kwota 4 000 zł winna zostać zwrócona Spółdzielni, jednak z uwagi na brak własnych środków zdecydował się na wykorzystanie pieniędzy Spółdzielni. P. W. nie zwrócił (...) w Ł. gotówki w wysokości 4 000 zł. Jej przedstawiciele podejmowali bezskuteczne próby kontaktu z P. W. w celu odzyskania pieniędzy. Skierowali również do niego wezwania do zapłaty, jednakże P. W. w żaden sposób się nie ustosunkował się do otrzymanych pism. Dopiero w dniu 16 lipca 2019 roku, po złożeniu przez pełnomocnika Spółdzielni zawiadomienia o przestępstwie P. W. zwrócił się do Zarządu Spółdzielni z wnioskiem o umożliwienie mu spłaty należności w formie ratalnej.

częściowo zeznania (...)

65, 125-126 (akt prokuratorskich)

zeznania (...)	88 (akta prokuratorskie), 44		
częściowo zeznania (...)	131 (akta prokuratorskie), 44 v.		
oświadczenie	8		
aneks do umowy lokalu użytkowego	9		
wezwanie do zapłaty	10		
ostateczne przed sądowe wezwanie do zapłaty	12-14		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia P. W.	Wyjaśnienia oskarżonego pokrywają się z poczynionymi przez Sąd ustaleniami. Brak jest podstaw by poddać w wątpliwość przedstawioną przez ww. relację, zwłaszcza w kontekście zgromadzonej dokumentacji.	
częściowo zeznania (...)	Sąd uznał za wiarygodną tę część relacji świadka, w której potwierdziła, iż P. W. otrzymał zwrot wpłaconego w imieniu (...) w Ł. wadium w wysokości 4 000 zł. Zeznania świadka w tej części znajdują potwierdzenie nie tylko w zgromadzonej dokumentacji, ale również w wyjaśnieniach oskarżonego.		
częściowo zeznania (...)	j.w.		
zeznania (...)	Relacja świadka znajduje potwierdzenie w zgromadzonych dowodach.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo zeznania (...)	Za niewiarygodna należało uznać tę część zeznań	

		<p>świadka, w którym zaprzeczyła by P. W. po dokonaniu mu zwrotu wadium, dokonał ponownego jego wpłacenia jako kolejnej kaucji. Powyższe depozycje pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, (uznanymi przez Sąd za wiarygodne), który potwierdził, że z uwagi na brak własnych środków przeznaczył pieniądze (...) w Ł. na nowe wadium. Dlatego też Sąd odmówił przyznania zeznaniom świadka przymiotu wiarygodności w powyższym zakresie.</p>	
częściowo zeznania (...)	j.w.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 284 § 2 k.k., odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą.			

Sprzeniewierzenie jest kwalifikowanym typem przywłaszczenia. Polega ono na przywłaszczeniu rzeczy powierzonej sprawcy. Powierzenie jest w swej istocie przekazaniem rzeczy z zastrzeżeniem jej zwrotu, toteż przywłaszczenie takiej rzeczy zasługuje na surowszą ocenę jako nadużycie zaufania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 maja 1992 r., II AKr 129/92, OSA 1993, nr 5, poz. 23). O zamiarze przywłaszczenia może świadczyć odmowa zwrotu cudzej rzeczy, zaprzeczenie jej posiadania, sprzedaż lub darowanie innej osobie, przerobienie rzeczy itp. Natomiast bezprawne zatrzymanie cudzej rzeczy, a nawet używanie jej, chociażby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ale bez zamiaru zatrzymania na własność, nie stanowi przestępstwa przywłaszczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 r., V K.K. 316/03, OSNKW 2004, nr 7-8, poz. 70). Dla realizacji znamienia przywłaszczenia od strony podmiotowej nie jest bowiem wystarczające stwierdzenie obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą, lecz konieczne jest oprócz tego wykazanie, że działaniu temu towarzyszył szczególny

zamiar, określany jako animus rem sibi habendi (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 r., IV K.K.N 380/99). Jak trafnie ujął to w wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi z dnia 18 czerwca 2013 roku (II AKa 83/13), istotą przywłaszczenia jest zamiar nie bezprawnego władania cudzą rzeczą, nie bezprawne nią dysponowanie, czy nawet bezprawne zatrzymanie, lecz trwałe włączenie przez sprawcę przedmiotu przestępstwa do własnego majątku. Ponadto należy wskazać, iż o samym bycie „przestępstwa przywłaszczenia rzeczy decyduje nie tylko samo jej zatrzymanie, a nawet używanie, wbrew woli właściciela, ale cel ostateczny - definitywne włączenie mienia (rzeczy) do majątku sprawcy. Dla bytu przestępstwa przywłaszczenia nie jest wystarczające samo rozporządzenie cudzym mieniem jak własnym, ale musi towarzyszyć wskazany wyżej zamiar włączenia rzeczy (mienia) do swojego majątku, mogący np. ujawniać się jako chęć powiększenia swojego majątku kosztem pokrzywdzonego” (wyrok SA w Białymstoku z dnia 29 listopada 2012 roku, II AKa 115/12). Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. W

przeciwieństwie do kradzieży sprawca przywłaszczenia nie zabiera cudzego mienia ruchomego w celu przywłaszczenia, lecz bezprawnie rozporządza cudzą rzeczą ruchomą, która znalazła się w jego niebezprawnym posiadaniu.

Przywłaszczenie zatem musi zostać przez sprawcę w odpowiedni sposób zmanifestowane na zewnątrz. Istotne dla zachowań

manifestujących jest uzewnętrznienie celu sprawcy, sprowadzającego się do woli zerwania więzi łączącej właściciela z rzeczą i włączenia jej do swojego majątku lub traktowania rzeczy przez sprawcę jak własnej. Dla ustalenia znamion strony podmiotowej niezbędne jest zatem wykazanie, iż sprawca, postępując wbrew woli właściciela, działał w celu definitywnego

pozbawienia osoby uprawnionej jej własności. Nie wystarcza, by sprawca godził się na możliwość przywłaszczenia, musi on bowiem tego chcieć i musi to być jego celem. O zachowaniu umyślnym można mówić jedynie wtedy, gdy sprawca obejmował swoją świadomością wszystkie istotne elementy czynu, wszystkie jego podstawowe znamiona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6

listopada 2007 r., V K.K. 30/07).

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. P. W. przywłaszczył powierzone mienie w postaci pieniędzy w kwocie 4 000 zł stanowiące własność (...) w Ł.. Podsądny posiadał wiedzę, iż po otrzymaniu zwrotu wadium winien zwrócić środki pieniężne zarządzanej przez siebie Spółdzielni, jednakże z uwagi na brak własnych zdecydował się wykorzystać powierzone mu mienie jako środki prywatne. W ocenie Sądu na gruncie niniejszej sprawy nie wystąpiły żadne przesłanki pozwalającej uznać, że P. W. pozostawał w błędzie co do okoliczności stanowiących znamię przestępstwa sprzeniewierzenia.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. W.	I	I	Za przypisany oskarżonemu występki Sąd wymierzył karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Przy wydawaniu twego rozstrzygnięcia Sąd miał

na względzie dyrektywy określone w art. 37a k.k. i orzeczenia wobec P. W. kary łagodniejszego rodzaju, aniżeli pozbawienie wolności. Przepis ten wprowadza generalną możliwość orzekania w miejsce grożącej za dane przestępstwo kary pozbawienia wolności bez żadnych innych alternatyw, tzw. kary zamiennej w postaci grzywny lub ograniczenia wolności. Jest to niemal nieograniczona kompetencja przyznana Sądom do wymierzania sprawcom przestępstw o średnim ciężarze gatunkowym jednej z kar wolnościowych, jeśli zdaniem Sądu - kierującego się ogólnymi dyrektywami i wskazaniem dotyczącymi wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. oraz dyrektywami szczególnymi mającymi w danym przypadku zastosowanie (np. z art. 54 § 1 k.k., z art. 58 § 2 lub § 2a k.k.) - taka reakcja na czyn sprawcy będzie odpowiednia (V. Konarska-Wrzosek [w:] Kodeks karny. Komentarz, pod red. R. Stefański, wyd. 10, 2014, Legalis).

Odnosząc się do kwestii wymiaru kary stwierdzić należy, iż powinien on nade wszystko uwzględniać potrzeby wychowawcze oraz potrzeby prewencji

			<p>generalnej i indywidualnej. Nie podlega tutaj ponownej ocenie kwestia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez sprawcę. Orzekając o karze Sąd miał na względzie przeświadczenie, że wykonanie orzeczonej kary skłoni oskarżonego do przemyślenia swojego dotychczasowego postępowania. W ocenie Sądu wymierzona kara grzywny jest w przedmiotowej sprawie karą odpowiednią i wystarczającą dla realizacji celów stawianych karze. Orzeczona kara w ocenie Sądu będzie miała lepszy efekt wychowawczy niż umieszczenie oskarżonego w izolacji więziennej.</p>
P. W.	II	I	<p>Wobec faktu, że w efekcie przestępstwa popełnionego przez P. W. pokrzywdzonej Spółdzielni została wyrządzona szkoda majątkowa Sąd w myśl art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do jej naprawienia w całości poprzez zapłatę na rzecz (...)w Ł. kwoty 4 000 zł stanowiącej równowartość przywłaszczonego mienia.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Rozstrzygnięto zgodnie z dyspozycją art. 624 § 1 k.p.k.		
1.Podpis			